

ORATIO AD MARIAM

20 uocaueris. Quot ex presentibus periculis eripueris. Quot
 21 tis qui iam spem omnē abiecerāt, insperatā attuleris salutē.
 22 Quot ex altissimo viciorū barathro, in vitā castigationē resti-
 tueris. Hinc tibi passim tēpla dicauit Christianorū non in-
 grata pietas. Hinc tibi innumerabiles, per vrbes pariter &
 vicos fumāt aræ. Hinc toto in orbe sacer chorus assidue tu-
 as laudes decantat. Hinc tibi circū altaria tua, grata dona-
 ria suspendunt, figuntur trophæa, tuæq; beneficētiæ monu-
 menta tibi cōsecrantur. Omnium vero mētibus sic penitus in-
 sita es, vt nemo vel ipso tuo nomine non recreetur. Qua in
 turba & ego clarissima virgo, hūc pæana tibi cecini, quo pla-
 cata, precor, vt tuo me filio reconcilies, cuius irā iustissimā,
 grauissimis meis cōmissis suscitauī. Sola nanq; iudicē accē-
 sum mitigare poteris, quæ parere potuisti, sola & potes &
 vis, quæ cum sis misericordiæ mater, tui simillimū filiū mis-
 ericordissimū genuisti, vt tuo cōfirmatus auxilio, tuoq; du-
 ctu per hoc vitæ pelagus sic iter agam, vt perueniam ad pa-
 triam claritatis æternæ in qua cum filio viuīs gloriosa per
 omnia secula seculorum, Amen.

Finis pæanis.

Obsecratio ad virginem matrem Mariam in rebus aduersis.

Vides virgo parēs Maria, spes vna calamitatū no-
 strarū, vides q̄ diris tēpestatibus in hoc morta-
 litatis pelago iactemur, dum erūnosissimi exili-
 j pertesi, in q̄ miseros Euxæ nouerçę, non paren-
 tis intēperātia detrusit, vtcūq; in patriā molimur recursū,
 te scilicet vna inter vagos huius vitæ fluctus, noctēq; den-
 sissimā (ceu prospera stella) prælucēte, simulq; secūda tui fa-
 uoris aura semper aspirāte. Alioqui nullā oīno portus cons-
 tingendi spem habeat, hæc tam diutina, tã plena discrimis

num nauigatio, ni tuū vsq; numen tātis in malis propiciū
 ac præsens affulgeat. Sed nō destituis cursum nostrū o diua
 graues hominū semper miserata labores. Neq; enim igno-
 ras huius qua vehimur corpusculi cymbā, q̄ fragili sit tabu-
 latu compacta, q̄ rimosa, q̄ futilis. Et hanc tamē tot malo-
 rum fluctus oppugnāt, tor circūallant pericula. Hanc pesti-
 feri cacodæmonū flatus, horrendo cū murmure circumfre-
 runt, omniq; vi certant nūc acutis ambitiois cautibus illi-
 dere, nunc in æstuantū libidinū vadofas syrtes impellere,
 nunc in manibus Charybdīs hiatibus sorbendā tradere. Hi
 nimirū sunt procaces illi austri, & boreę sonori, neq; nō vio-
 lēti africī notiq; hymbri ferī, qui tartareo e specu emissi, qua-
 data porta ruunt, ac terras turbine perflant, qui graues illas
 tēpestates nobis quotidie consciscunt, tot edunt naufragia,
 dū hunc per omne nefas præcipitē agit, v̄toso gloria curru,
 ille e turpissimarū voluptatū cœno nequit eluctari, dū alius
 quo res sit incolumis & auctior, ipse perit infœlix. Iam poro
 hinc crudelis insequit̄ pyrata, q̄ s gnati tui preciosus san-
 guis asseruit, denuo in fœdissimā seruitutē retracturus. Inde
 rursus deliciarū blādissima siren, exitialiter dulcibus cantib;
 lenis aures animūq; sollicitat, vt oblitī patriæ, oblitī nostri,
 recta incertissimū interitū abeamus. Iam vero quā periculo-
 sa illa fortunę, ceu fluctuū alternantiū vicissitudo, cum inte-
 rim secūda & venenatis muneribus accumulās, nauiculam
 nostrā in sublime tollit, interim aduersa & sæuiēs, deq; sum-
 mo fluctu præcipitās, imis harenis illidit. Quid q̄ interdū
 tumultu negociorū, veluti turbine irruēte, sic obruimur, vt
 neq; clauū iā audiat nauis, neq; certū cursum tenere liceat?
 Quid q̄ interim ipsa etiā arridētis æquoris lenitas, quauis
 est procella, insidiosior: dū nō raro credulos, nimīū cœlo pe-
 lagon sereno cōsisos, repēte versa tēpestas opprimit: & qui
 modo tanq̄ portū tenētes lætū celeuma canebāt, protinus
 medijs in fluctibus natant. Quid autē recenseam, quantum
 immaniū beluarū pontus hic alat, semper in nostrā prædā

Cacodæmones: i. mali-
 gni spūs & noxi
 Eudæmones: sūt boni
 & bñ spūs.

Celeuma: ē nauigatiū
 cantilena.

ORATIO AD MARIAM

inhiantiu: Neq; vero desunt etiã hinc elemẽto sua venena,
 letale uirus vndiq; afflantia, dum alius assentatione nobis
 imponit, alius pestiferis consilijs ab honestis auocat, alius
 » ad pnicie hortat, hic palam iniurius, ille elacularius hostis
 » nocet, hic in os cotumeliosus, metis ociu perturbat, ille fu-
 » catus amicus, niueo deticulo uipereum uirus infundit, hic
 atro loliginis succo tinctus, fame labẽ conat offundere, il-
 le torpedinis in morẽ, frigidu afflans venenu, charitatis ar-
 dorem nititur extinguere. Tum vero gelido soluuntur frigo-
 re mebra, cu picea nubes ignoratie, eripiunt nobis celumq;
 dieq;, cu lacerò velo, dissipatis antenis, amisso clauo, cecis
 erramus in undis. Tũ multus vbicq; pauor, & plurima mor-
 » tis imago. Adeoq; lachrymabilis huius uitæ, quã a uincus-
 » lis & uagitu sumus auspiciati, ppetuus tenor calamitatũ est
 » plenissimus, ut ne ipsa quidẽ trãquillitas discrimine uacet.
 Vides hæc o regina cœlestis, & miserata succurris piclitan-
 tibus, Neq; em fieri pot, ut aut non despicias casus mortaliũ,
 q quidẽ uel nois ipsius argumẽto, sublimis illa sis Elisce,
 illa sis Cynosura clarissima, sumo, s. mudi cardine fixa,
 quæ sola falsas occidua Tethydos undas nuq; attigisti, cuius
 ne leui quidẽ aspgine unq; comaduisti. Neq; consentaneum
 est, ut ulla eorum quæ fiut in terris pars, tuos oculos suffu-
 giat, cum tu sis luna illa pulcherrima, æterni solis & soror
 & mater, quẽ nostros labores de proximo despicias, quip-
 pe uicinũ & familiarissimum terris sydus, influxuq; longe
 omniu efficacissimu, quæ noctẽ hæc nostrã miti lumine sub-
 lustrẽ facis, nõ vaga, nunq; senescẽs, nunq; inequalis, nuq;
 » deficiens, nunq; occidens, sed assidue pleno pernitẽs orbe,
 » semp obuia solt, vnde mutuũ lumẽ vimq; plenissime hau-
 » stam nobis refundis, salutari succo vegetas & augẽs oia. Er-
 go neq; non uides o Maria, cu eadẽ & stella sis huius nostri
 pelagi, & luna nostræ terræ, neq; rursus videntẽ nõ tangũt
 hoim mala, cu te iã olim matrẽ suã, & misericordie matrem
 mudus hic noster appellet, tuq; nõ inuita nomẽ istud agnos-

scas. Atq; oino necesse est, vt te matrē res hominū sollicitā
 habeāt, quæ quidē filiū pepereris, vsq; adeo nostri generis
 amantē, vt huius exiliū cōmunis incola factus pro nobis as-
 serēdis sese deuouerit, tanq; libenter in oēs casus effuderit.
 Neq; igit aut non vides hominū erūnas, aut vidēs non mis-
 serescis, neq; miserta mederi non potes, cū & filiū genueris
 exorabilē, præterea sic tui amantē, sic obseruantē, quippe
 piissimū, vt nihil omnino neget postulanti. Neq; rursus a pa-
 tre frustra q̄c̄q; petit filius, ppter incogitabilē mutuā inter
 ipsos charitatē, & nihil non potest pater, nihil itē nō potest
 filius, vt qui ab omnipotente nascat omnipotēs, proinde ni-
 hil nō potes tu quoq; cuius vel pietati vel honori, filius ni-
 hil nō tribuit. His argumētis ratiocinat̄ nostra mortalitas,
 nō ingenio, sed egestate sollers, te vnā esse o virgo deipara,
 vnde afflictis in rebus opē & postere, & sperare debeamus,
 q̄ vna vales oīa, & quicq; vales id omne nobis vales. Cere-
 ta itaq; fiducia, en ego pnus tuis aduoluor pedibus, illis q̄
 bus etiā cœlites ipsi sese substernūt, p̄senti tuo numini sup-
 plices tēdo man⁹, nō sine multa scatebra lachrymarū, quas
 mihi e penitissimis animi venis, partim huius exiliū labores
 amarissimas exprimūt, partim noxiarū, quas tuū in filiū ad-
 misi, consciētia excutit. Succurre queso mea seruatric, mea
 salus, meū vnīcū certissimūq; perfugiū Maria, præfulge stel-
 la salutaris caliganti, dirige errantē, aspira laboranti, confir-
 ma vacillantē, fulci nutantē, ad sis periclitātī, ne forte nauis
 culā hāc iam quassam, iā exarmatā, iam rimis fathiscentem
 decumanus ille fluctus obruat. Immo in tutū restitue, iam
 scopulo infixā, iā naufragā, iā exitio pximā. Serua meū dul-
 ce decus/animulā hanc, quæ sese tibi (quāta est) nuncupat.
 Quod si votū nō abnuis, iā tuū est qd perit. Ne sinas (ama-
 bo) interire, quod tuus gnatus sapiēs architectus, iā accura-
 te finxit, quod tā diligēter exornauit, quod idē tam immen-
 so sanguinis sui precio redemit. Redde vel opifici plasma.
 vel artificii opus, vel redēptori mercē suam. Sed quin ego

ORATIO AD MARIAM

te iam dudum pijs obtestationibus, tanq̄ magicis precami
 nibus aggredior, quādo tu nostra es illa Diana, triplici neu
 mine pollens, quæ cogi quoq̄ vocibus humanis gaudeas:
 Quidni valeat apud te verā diuā pietas, quod apud falsam
 valebat superstitio? Quidni obtineat apud te cultus purus,
 quod apud illā ritus sacrilegi? Quidni te flectāt Christiano
 rū lachrymæ, cū illam malefica carmina mouerint? Quidni
 te pię tangāt obsecratiōes, cū illa impias execrationes sense
 rit? Obtestor igit̄ exorabile pectus tuū, o regina cunctorū,
 per quicquid tuū, filijq̄ tui numē placare potest. Per venerā
 dam tuī conceptionē, a qua labem oēm procul arcuit is, quā
 tu postea simili puritate concepisti. Per adorandā natiuitatē
 tuā, qua veluti luciferi sydus, placido lumine exorta, ven
 turi solis certissimā spem dedisti mortalibus. Per infantiam
 tuā, deo gratissimis studijs trāfactam. Per summā animi tui
synceritatē, humilitatē, pietatē, quarū virtutū fragrantia, dei
 p̄risvni genitū, veluti procū amore ebriū, in terras pellexisti
 nimirū vti virgo sponsa, virginis spōso cōtingeres, & puris
 sima purissimū cōciperes, illibata illibatum generares. Per
 ter adorandū illud opificiū, perq̄ ter fœlicem animi tui sen
 sum, cum te cōscia, ille faber singularis spiritus immortalis
 in officina vteri tui, triforme opus sacris ternionibus absol
 ueret, purissimū filij tui corpusculum, de virginei sanguinis
 tui guttula rapente fingēs, simulq̄ beatā illam animā de ni
 hilo creatā, mortalibus quidē, sed omnino syncerissimis or
 ganis inserēs, cū animæ vero parte liquidissima, diuinitatē
 agglutinās, atq̄ ita limū, vitam, & deū, tam concordi discris
 mine, & discreta cōcordia copulās, vt inter se nō permixta
 naturæ, in eandē tamen coirēt personā. Per sancta tua offi
 cia, quæ virgo grauida, aniculæ fœtæ, redēptore pregnans,
 præcone pregnati cognatæ sedula præstitisti. Per ineffabile
 pectoris tui gaudiū, cū puella virilis ignara cōsortij, aureū il
 lū fœtū, spem orbis vniuersi, in aluo tua gestares, tuq̄ succo
 aleres, neq̄ dulcis sarcinulæ sensu carēs, neq̄ tamē vultu

go pręgnantiũ fastidia sentiens. Per foelicissimã expectatio
 nę tuam, cum statas pariędi metas sollicite numerās, paren
 tis nomę tibi promitteres, integritatis securo. Per sacratum
partum tuũ, ab omni cruciatu, ab omni pudore, nostricę pu
 erperij ffordibus tam immunę, qę tu fueras ab omni libidine
 aliena. Per sancta mentis tuę tripudia, cum obstetricatibus
 angelis, dulcis ille pufio de corporis tui thalamo procedęs,
 tibi quidem matris nomen adferret, nobis vero renascendi
 spem natus ostenderet. Per ineffabile meritũ tuę paupertas
 tis o Maria, qua tu vitã omniũ, recentem tuũ partũ, sæuien
 te decębris, non domi, sed foris, non in palatio, sed in humili
 tuguriolo suscepisti, eũqę non purpureis fascijs, sed pannicu
 lis inuolutũ, pro segmętatıs cunabulis, duro pręsepicio reclis
 nasti. Per pias animi tui voluptates, cum filiolum tuum ab an
 gelis annũciari, a pastoribus queritari, a Magis quos index
 stella exciuerat, mysticis donarijs honorari conspiceres. Per
 genuinũ illũ parentis affectum, quę tu supra matrũ vulgus
 erga dulce pignus tuũ Iesum, lōge flagrantissimũ persensis
 sti. Perqę mutuã illam & inenarrabilę pietatę, qua tu mater
 filiũ deũ, te contra filius virginę genitricę adamauit. Per eũ
 sensum multo foelicissimũ, qui totięs tua materna p̄cordia
 titillabat, quotięs decoros & mites ocellos gnati tui, tua sciz
 licet lumina iucunda similitudine referentes dissuauibaris,
 quotięs frontę fronti, os ori, vultũ vultui, manusculas mani
 bus simillimas contęplans agnosceres. Per maternã seduli
tatę, quã Iesu tui cunabulis, noua puerpera officiosissime im
 pertiebas, siue cũ algentę puellũ tepęti gremio confoueres,
 siue cũ vlnis circũplexa, sinui virgineo apprimeres, siue cũ
 vagięti blãdulis nęnijs somnos accerseres, aut noto admo
 uęs pectusculo, de virginea papillula suspēderes, imensam
 mũdi machinã digito librantę. Siue cum lachrymantę pijs
 suauolis collãbens, psilientes guttulas, osculis exorberes.
 Per illũ materni lactis nęctareũ succum, qui de virginei tui
 pectoris fonticulo subscatebat, cũ niueo liquore nutricares

ORATIO AD MARIAM

uniuersa pascentē. Per officiosam sollitudinē, cū infantiē
 tis Herodis impietate fugiēs, spem nostrā in Aegyptū aspor-
 tares, ne. s. p̄iret añ diē, p̄ quē oēs eramus seruādi. Per hum-
ilitatē illā tuā deo lōge gratissimā, qua factū ē, ut neq; ī pue-
 ro circūcisiōis, neq; in te ipsa purificatiōis cerimonias obis-
 re dedignareris, p̄inde q̄si in illo fuerit qcq; putre resecatū
 cuius vnus puritas, maculis oīm abolēdis sufficiebat, aut
 tibi ullo piaculo fuerit opus, ad cuius puerpiū, q̄uis etiā ali-
 ar; uirginitas sit sordidissima, Per blesum illud et blādū lal-
 22 lare infantuli tui. Per amicos arrisus, p̄ mutos qdē adhuc,
 22 sed gesticulātes affectus, p̄ inuicē data ac reddita basiola, p̄
 22 charissimi pignoris nō onerosas gestatiōes. Per btm̄ pietas
 22 tis affectū, cū te filiōl^o, iā nr̄a x̄ba meditās, blesula, dulciq;
 uocula materculā appellitaret. Per blandicias pietatis ple-
 nas, uicissim dictas ac redditas. Per domesticas cōfabulati-
ones, & o q̄ sancta inuicem colloqa. Per sollcita desyderia
 22 materni cordis, cū filiū iā grādiusculū p̄ oīa uelut amissum
 uestigares. Per officiosas curas & uota purissima, qbus uni-
 genitū tuū mortal̄ æui gradibus adolescētē, p̄seqbare. Per
alcores, p̄ æst^o, p̄ sitim, p̄ esuritionē, p̄ uigilias, p̄ inopiā, p̄q;
 oēs humanæ uitæ iniurias, q̄rū, te teste, nihil ille recusauit.
 Per sc̄tissimos manuū tuarū labores atq; industriā, quibus
 22 paupculū filiū, paupcula sustinebas. Per arcanū gaudium,
 22 qd̄ in tacito sinu gaudebas, cū filiū quē hoīem homo genue-
 22 ras, diuinitatis specimē edētē uideres, aquā in uīna uertētē,
 22 morbis simplici uerbo medentē, sepultos excitātē, mari im-
 22 perantē, p̄ctā donantē, dæmones exigentē. Per oēs filij tui
 22 cruciatus, q̄s tu maternā sympathia cōiter ptulisti, ut nos
 instauratā salutē filio, sed non sine matre deberemus. Per
 amarissimas lachrymas, quas ille non raro p̄ nostris malis
 fudit. Per indigna p̄bra, qbus ille totiēs a Iudæis p̄ nobis
 male audiēt. Per sp̄otanea filij tui tedia, cū ille nostro exitio
 angeret. Per sanguineū sudorē, quo totū illū a uertice usq;
 ad imū pedem nostra scelera p̄fuderūt. Per acerbū illū tuū

3. i. matnas passioes

tuicq̄ unigeniti pudorē, cum agnus ille niueus perinde uti
 scelestus parricida quispiā, a sacrilegis ministris magno cū
 tumultu captus, a iudice ad iudicē, populo insultate ducta
 retur. Per grauiorē etiā erubescentiā, cum ad submissitiorū
 testiū calumnias obmutesceret. Per insanas illas turbæ suc
clamations. Per maledicta in eum ingesta, per illifos cola
phos. Per sacros unici tui uultus impie cōsputos. Per funes
 illos infames, quibus astrictus est ille, qui mundū soluit a
 crimine. Per artus oēs licitorijs flagris inclemēter sulcatos.
 Per mille purpurei sanguinis riuulos toto corpore p̄silien
tes. Per indignissima ludibria. Per pallā ridi culi gratia da
tam. Per arūdine pulsātū caput ad adorādū. Per alapas cru
entis manibus impactas. Per ludibriosam coronā q̄ uulni
ficis aculeis, simul & tua uiscera, & sacra filij tui tēpora pe
netrauit. Per capitalē sententiā in innocentissimū reū inique
p̄nunciatā. Per tristissimos tuos passus, quibus infamē ar
 borem humeris baiulantem diceris prosecuta, ut infame
 supplicium unici tui mater spectares. Per materni cordis
uulnus, cū gnatū tuū inter duos latrones mediū tolli cōspi
ceres. Per sanctissimos artus tam ualide distētos. Per crea
trices illas manus, & pedes innoxios diro ferro confixos.
 Per extremā sitim. Per fellito aceto imbutā spōgiam sitiēti
porrectā. Per materni tui pectoris affectionē, unī tibi cogni
tā, cū mulierē de cruce appellās te discipulo, tibi discipulū
virginē virginī cōmēdaret. Per internū animi tui sensum,
 cū iā sibi mortē spōte asciscēs filius, ingenti clamore p̄cio
sam aiām paternis manibus cōmēdaret. Per sacrosctm̄ my
steriū, cū testibus oculis tuis, fontis ille ter adorādus, de dor
 miētis latere scateret, pariter & aquā abluēdis & sanguinē
uiuificandis nobis p̄pinans. Per crudelissimū doloris gla
dium, quē tibi iam nouæ puerpæ fatidicus senex fuerat ua
ticinatus, q̄ tua materna uiscera p̄ singulos unici tui crucia
tus atrocissimis uulnerib⁹ cōfodit. Per ęstuatissimū redimē
dī generis humani desyderiū, quo fiebat, ut cū oēs gnati do

ORATIO AD MARIAM

lores pari pœne sensu ferres, tamē incredibile gaudiū pariter cum eodē caperes, quod tua filijq; iactura, nra salutis negociū peragebat. Per fidei tuæ meritū, cū attonitis ac dubitatibus cæteris discipulis, tu sola redēptionis nostrę mysteriū tacita tecū mente reuoluēs, multo plus voluptatis de nostra vita, q̄ de filij morte luctus p̄cipiebas, de resurrectione perpetuā certissimāq; spem obtinens. Per nullo sermone cōsequendū gaudiū pectoris tui, cū Iesus tuus iam victor, iam rediuiuus, iā immortalis, primū sese tibi spectandū exhiberet, multo lumine conspicuū, opimis spolijs, æternisq; trophejs decoratū. Per pia mētis tuæ gaudia, cū vnigeniti tui nomē ter sanctum toto iam orbe videres inclarescere, eūq; quem tu sola carnē factum de tua carne, carnaliter cōceperas, secū dum carnem genueras, iam a tot milibus spiritalē spiritualiter cōcipi lætareris. Per pia suspiria, per sanctissima desyderia, per purissima vota, per beatas lachrymas, quas mater filio superstes vbertim in terra fudisti, quoties dulcissimi cū eo cōuictus recordatio subiret animū, quoties de redēptionis humanę cōsilio, quoties de mystici illius factis pariter & dictis, cū amicis eius ac discipulis sermonem sereres, aut quoties religiosa sedulitate obambulans, sacra reuiferes loca, in qbus vllū modo vnici tui monumentū extaret. His incunis primū vagijt infans. Hoc in tēplo mihi repertus inter legis consultos. Hoc in triclinio, aquis in vīna trāformatis, conuiuiū exhilarauit. Hac in rīpa baptizatus est. In hoc deserto ieiunauit. In hac solitudine tantam turbā tantulo cibo saturauit. Hoc ex loco hanc & hāc parabolā disseruit. Hoc in mōte consedit, cū hęc atq; illa doceret. Hęc porticus inambulātis obtinet vestigia. Hic cōuiuiū egit. Hoc solū illi lachrymis cōmaduit. Hoc erat vultu, cū q̄stuarīos e tēpli septis exturbaret. Vt palluit, vt fremuit, vt fleuit cum Lazarū amicū sororibus viuū redderet. Hic stabat, cū cœcū illum illuminaret. Ad hūc puteū itinere fessus quieuit. Hic mihi vni hęc atq; illa dixit. Hic ductus est, hic pepēdit, Hoc in tumulto sis

tus est. His in uestigijs apparuit. Hinc nobis dixit sup̄mū uale, patrē repetiturus. Hoc in cœnaculo patris suūq; misit spiritū. Per horū atq; similiū beatissimā memoriā, q̄ tibi filiū absentē fœlicius etiam p̄sentē reddebat, q̄ antea fuerat in carne. Per crebros angelorū cōmeatus, q̄ te familiariter interuisentes, uota matris ad filiū, filij munera ad matrē p̄ferebant, per sancta tua uitę mortalīs tedia, cū iam terrenis eximi rebus, filioq; īmortali, īmortalis gestiebas copulari. Per festiuos cœli totius applausus, cū te supra cōfessus angelicos euectā, fili⁹ p̄ximo cōfessu reciperet, rerūq; omnīū ditionē impertiret. Per ineffabilē tuā erga genus hominū pietatē, perq; tuū longe mitissimū pectus. Per tuā fœlicitatem, nostrosq; labores. Per tua gaudia, nostrosq; luct⁹. Per hanc quātulācūq; pietatē qua tuū numē utcūq; colo, p̄ omnīū qui in te spes fixere suas, uota obsecro obtestorq; uirgo intemerata, peccatoris hui⁹ patrociniū apud filiū iudicē suscipe, eius irā quā meis flagicijs excitauī, deprecare, reconcilia caput hoc noxiū ei, quē tuis uberibus aluisti, ut eiusdē & illustratus lumine, pernicioſa a salutaribus dinoscā, & vnctiōe cōfirmatus, quæcūq; illi grata sciero, ea cōstātī psequar affectu, rursus quæ inimica, ea penitus detester atq; auerſer. Impetra q̄so mihi mea p̄catrīx maximū quoddā a filio munus, ut toto pectore, atq; p̄sum ex animo, mea ipsius oderim mala, neue quid amē, aut mirer, p̄ter unū filium tuū, in illius imaginē merear trāffigurari, ut suaue etiā mihi fiat, cū illo crucē tollere, atq; in ea p̄ spem & patiētīā, ad finē vsq; uitæ fœliciter p̄seuerare, utq; iam rerū p̄mutatis uicibus, ea animo meo incipiāt amareſcere, quę me animalē stulte delectabant, ea contra iuuēt q̄ quondā pro maximis malis habebā, ne me arcta unigeniti tui uia, uel carnis illecebrę trāsuersum abripiāt, uel irruentiū malorū p̄cella deturbet. Et quoniā cōsutili nauicula, in quā & ille q̄ndā dignatus est descēdere, tam periculofum nauigo mare, p̄coro Maria, ut illo quidē uētis & mari imperante, te uero usq;

CONCIO

prælucente, in portū cœlestis Hierusalem cōtingat appelles
re. In quo gnati tui beato cōsortio frueris sine fine .Amē,

CONCIO DE PVERO IESV

pronunciata a puero in schola Cœles
tica, nuper instituta Londinī.

Ver apud pueros verba facturus de ineffabili puero Iesu, nō optarim mihi Tullianam illam eloquentiā, quæ breuī atq; inani voluptate aures deliniat. Quantū enī abest Christi sapientiā a sapiētia mūdi (abest aut̄ immēso interuallo) tm̄ oportet christianam eloquētiam a mūdāna differre eloquētia. Sed illud vna mecū ardentibus votis impetretis velim, ab optimi Iesu optimo patre deo, a quo ceu fonte bonorū oīm summa proficiscit, quicq; solus fœcūdo illo suo spirītu linguas infantium reddit disertas, vel e lactētium ore laudē absolutā depromere solit⁹, vt quēadmodū omnis nostra vita nō aliū exprimere debet, q̄ spirītū de quo dicturi sum⁹ IESum, ita & oratio nostra illū sapiat, illū referat, illū spīret, qui & verū est patris, & verba vitę solus habet, cuius sermo viuus, & efficax penetrantior est quouis gladio ancipiti, ad intimos etiā cordis recessus penetrās vtq; ipse de cuius vētre flumina p̄manant aquæ viuæ, nō grauet̄ per organū vocis nostræ veluti per cānalē, in oīm vestrū aīos influere, multoq; gratiæ cœlestis irrigare succo. Id ita futurū cōfido cōmilitones mei charissimi, si pijs votis purgatas, ac vere sitiētes aures adiūgetis, eas videlicet aures, quas æternus ille sermo requirēs in euāgelio. Qui habet (inquit) aures ad audiēdū, audiat. Nos porro cur non audeamus rē hanc arduā quidē illā, sed tamē piā aggredi? p̄sertim ipso adiutore deo, in quo hoc plus potest mortalis infirmitas, quo minus suis nitit̄ viribus, & in quo Paulus oīa se posse gloriā. Iam vero cū tanto studio flagrent isti, qui mūdānæ, hoc est diabolicæ militiæ dedere